

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 17. Fratres Prædicatores Bononiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

ab Archiepiscopo, Capitulo, & Episcopis Suffraganeis rogatus, decrevit, ut Guilielmus Archiepiscopus Bituricensis Sanctorum numero adscriberetur, ejusque Festum omnibus annis in die obitus, scilicet decima Januarii celebraretur. Hæc Bulla die decima septima Maji anno millesimo ducentesimo decimo octavo data. Geraldus Archiepiscopus Biturigas reversus, Episcopis Suffraganeis suis, Abbatibus & Clericis convocatis, S. Guilielmi corpus de terra elevatum arculæ auro argentoque cælatae inseruit. Ipse eodem anno migravit e vita die septima Julii, postquam Ecclesiæ Bituricensi annos novem & menses tres præfuisset. Ei Simon Sulliacensis, Cantor ejusdem Ecclesiæ, postquam sex menses vacasset, successor subrogatus est.

Sæcul. XIII.

A. C. 1218.

Sup. Lib.

LXXVI.

p. 39.

§. XVII.

Fratres Prædicatores Bononiæ.

Sanctus Dominicus tunc temporis Romæ versabatur, nam illuc eodem anno millesimo ducentesimo decimo septimo, quo discipulos suos Lutetiam Parisorum miserat, advenit. Sæpe in Urbe prædicabat tanta eloquentiæ vi & humilitatis decore, ut ingens populi frequentia ad eum audiendum conflueret.

Theod. II.

c. 2. 3.

Hoc anno millesimo ducentesimo decimo octavo ineunte, Roma Bononiam

Jord. M. S.

c. 10.

I i 5 misit

Sæcul. XIII.
A.C. 1218.

misit discipulorum suorum duos Joannem Navarræ & Bertrandum, iterumque Fratrem Christianum cum quodam Fratre Converso, ubi extremam rerum penuriam passi sunt. Eodem anno Romam venit Manasses Segnelacensis Episcopus Aurelianensis, qui socium itineris Renaldum a S. Ægydio, Doctorem inlytum, Parisiis per annos quinque Juris Canonici Professorem, adduxerat. Is cum quodam Cardinale sermonem familiariter conferens, arcanum aperuit confilium, quo constituerat peragrare orbem, Jesum Christum prædicans, ejusque imitans paupertatem; sed necdum perspiciebat rationem, qua destinata exqueretur. Cui Cardinalis: *Te ipse melius intelligo quid quæras; Ordo novus nascitur, qui studium prædicandi & voluntariæ paupertatis profitetur, ejusque Auctor hic Romæ degit, prædicationis officio defungens.* Renaldus lætissimus S. Dominicum accersit, cujus spectabili habitu, sermonis dulcedine & argumentorum pondere captus, ejus Institutum sine mora amplecti statuit. Sed ecce illico in morbum gravissimum incidit, jamque medici desperatum affirmabant. Dominicus vero ad preces convertitur, & ægrotus, cum vigilaret ac vehemētissima febre æstualet, visus est sibi conspiciere Sanctam Virginem, duabus præstantis.

stantissima formæ puellis cinctam, quæ
 ipsum pluribus in locis ungebat, ad eum
 ferme modum, quo Infirmis Sacramen-
 tum extremæ unctionis confertur, sed
 aliis utebatur verbis. Renaldus protin-
 nus sanatus est, idque prodigium S. Do-
 minicus exinde Fratribus suis narrare
 sæpiuscule audiebatur. Ille, novum In-
 stitutum Fratrum Prædicatorum rite
 professus, nihilominus, Sancto Dominico
 licentiam concedente, iter ultra mare
 in societate Episcopi Aurelianensis su-
 scipit; unde reversus Bononiam anno
 millesimo ducentesimo decimo octavo
 vigesima prima Decembris venit. Tunc
 vero totum se prædicationis officio addi-
 xit, quod cum ardentissimo zelo obiret,
 paucissimi peccatorum usque adeo e-
 rant obstinati, ut ad pœnitentiam non
 moverentur, sed tota civitas Bononien-
 sis pietatis studio accenderetur. Com-
 plures ex iis, Ordinem Fratrum Prædi-
 catorum amplexi, multum & non sine
 fructu pro salute proximi laborarunt.
 Primum domicilium nacti sunt Bononiæ
 prope Ecclesiam, vulgo *de Mascarelle* *hist. Bonon.*
 dictam, sed paulopost Renaldi adventum
 Episcopus Bononiensis, precibus Cardi-
 nalis Hugolini motus, eisdem Ecclesiam
 S. Nicolai *de Vineis* donavit. Rudol-
 phus quoque Presbyter & Episcopi Ca-
 pellanus Dominicanis nomen dedit, ac
 præ-

Sæcul. XIII.

A. C. 1218.

3. c. 1.

Sigon. V.

p. 93.

Sæcul. XIII.
A. C. 1218.

c. 3.
Sigm. de
Episc. Bon.
p. 162.

præterea complures viri Bononiæ spectatissimi, quos inter fuit Rolandus Cremonensis, Physicæ studiosus vir (videlicet Medicinæ) qui scholæ Bononiensium magna doctrinæ laude præfuerat. Eum maximo ardore vestem sacri Ordinis cito recipere gestientem, Renaldus cucullo sibi ipsi detracto involvit, ac protinus campanam pulsari & hymnum *veni Creator* decantari præcepit. Quæ subita mutatio, concurrente ingenti populi multitudine, lætitiâ communem Civibus Bononiensibus peperit. Rolandus deinde omnium primus Parisiis Libros Theologicos Fratribus prælegit. Moneta, Artium liberalium Professor, in Longobardia celeberrimus, oratione Renaldi, ad populum dicentis, excitatus Ordine suscepto, deinde suo exemplo & hortatu plures ad idem Institutum pertraxit. Moneta magna vi dicendi præsertim ad confundendos Hæreticos pollebat.

§. XVIII.

Simonis Montfortii obitus.

Sancto Dominico, Romæ commoranti, nuncium allatum est, Simonem Comitem Montfortium obiisse. Eum jam novem menses Tolosam obsidentem tanti laboris fastidium subire cœperat. Præterea deficiebat ærarium, & ipse acerbas objur.